

Dette værk er downloadet fra Slægtsforskernes Bibliotek

Slægtsforskernes Bibliotek drives af foreningen Danske Slægtsforskere. Det er et privat special-bibliotek med værker, der er en del af vores fælles kulturarv omfattende slægts-, lokal- og personalhistorie.

Støt Slægtsforskernes Bibliotek – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug. Videre publicering og distribution uden for husstanden er ulovlig.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

D. F. V. S. S. E. F.

1834 1895

MEDLEMSBLAD.

6. Aargang

December 1911

Nummer 9

Sammenkomst

for

Foreningens Medlemmer med Damer

afholdes

Onsdag d. 6. December 1911

Kl. 8^{1/2}

i Sct. Andreas Ordenes Selskabslokaler

(Frederiksberg Allé 11).

Aftenunderholdning

(Sangaften)

med Assistance bl. a. af ++ Kvartetten.

Efter Aftenunderholdningen serveres for dem, der maatte ønske det, den sædvanlige **Souper** à Kr. 1,35.

Aftenen slutter med

Dans til Kl. 1.

Sange bedes sendt til Hr. **Emil Poulsen**, Bustrupsgade 12, 4. Sal.

Medlemsmøderne.

—o—

I Medlemsbladet for November Maaned er Hr. Knud Andersen fremkommet med en kraftig Protest mod de averterede Kegleaffener, og hans Bemærkninger har inspireret flere af Foreningens Medlemmer til at udtale sig om samme Emne. Det vrimler i Indlæggeene med Udtryk som Øllebrød, tomme Hjerner, manglende Ærgerrighed, Fejghed, Dyrehavsbakke-Aspirationer osv., allesammen Udtryk, som vi mener at burde skrive paa d'Hr.s mægtige og lidenskabelige Interesses Regning, og vil derfor hovedsagelig beskæftige os med den Kerne, som Hr. Steen har fundet i Redaktionsartiklen.

At Bestyrelsen ikke hidtil har indbudt til et Diskussionsmøde tilskriver Hr. Steen bl. a. Mangel paa Mod; det kan vi absolut ikke skrive under paa. Vi maa bede Hr. Steen erindre, at det er Bestyrelsens første Pligt

at sørge for at kunne samle saa mange af Medlemmerne som muligt ved Møderne, og den maa derfor arrangere Mødeaffenerne i Overensstemmelse dermed; men kan man egentlig sige med Rette, at de hidtil afholdte Diskussionsmøder har været i Stand til at tjene dette Formaal? — Ikke desto mindre vilde en velbegruddet Anmodning om at arrangere et saadant Møde være taget under alvorlig Overvejelse og antagelig ogsaa forsogt, da Bestyrelsen selvfølgelig først og fremmest vil tage Hensyn til Medlemmernes Ønsker, hvilket forøvrigt allerede er bemærket i Bestyrelsens Artikel i Bladet for Juni. Der er imidlertid ikke yttret Ønsker i nogen-somhelst Retning, og Bestyrelsen valgte derfor at arrangere Medlemsmøderne paa den Maade der, at dømme efter Erfaringerne fra de senere Aar, var den bedste — som ivangfri Spilleaffener. At der i Forbindelse med vore Lokaler findes en Keglebane, der udelukkende staar til Foreningens Disposition paa vore Mødeaffener, og at vi derfor arbejder den, er der antagelig heller ingen fordomsfri og rettænkende Medlemmer, der vil lægge os til Last; og vi er glade ved, at vi modtog Tilbudet, for Keglebanen gjorde mægtig Lykke blandt de tilstedeværende Medlemmer. Med Hensyn til Foreningens Værdighed, som Hr. Axel Petersen er saa om over, tror vi ikke, den har taget nogen Skade; der er i tidligere Aar trillet mange Kegler i Elevforeningen, baade af Medlemmerne og af deres Damer, ja, der har oven i Købet været afholdt store Gevinst-Kegle- og Skydeaffener, men de har ikke haft nogen ødelæggende Indflydelse paa Værdigheder; det er naabentlig først efter den 1ste Oktober 1911, at den er blevet saa skrøbelig.

Hvad endelig angaar Hr. Axel Petersens Forslag om en Enquête i Medlemsbladet behandlede Medlemsmødernes Anvendelse, skal vi med Glæde aabne Bladets Spalter for en saadan, og vi agter derfor i den nærmeste Tid at rette Opfordringer til forskellige af Foreningens Medlemmer desangaaende, og det er Bestyrelsens Haab, at disse Opfordringer vil møde en forstaaende og velvillig Modtagelse, saa at vi endelig kan opnaa at faa dette saa omtvistede Spørgsmaal belyst gennem en rolig og saglig Drøftelse.

Bestyrelsen.

Grundfondet.

—o—

Dette Aars Renter af Grundfondskapitalen, der i Følge Statutterne anvendes til Understøttelse til Medlemmer af „D. F. V. S. S. Elevforening“, „Det forenede Velgørenheds-Selskabs Drengeskole“ og lignende Elevforeningen nærslaaende velgørende Institutioner, uddøles den 28. Januar 1912.

Ansøgere, der ønske at komme i Betragtning, maa inden 1ste Januar 1912 have indsendt Ansøgning derom, ledsaget af de fornødne Oplysninger, til Bestyrelsens Formand, Hr. Ingeniør Tage Larsen, Fredericia-gade 13, 2. Sal.

Paa Varieté.

—o—

Den 8de ds. afholdt Elevforeningen sin Novemberfest paa noget nær sædvanlig Maade, nemlig Aftenmunderholdning -- og Dans til Kl. 1.

Sensationen bestod altsaa denne Gang i Underholdningens Art -- Varietéforestilling med Oplæden af stort 1ste Klasses Personale under Ledelse af Hr. Emil Poulsen.

Selvfølgelig strømmede Medlemmerne til fra nær og fjern som altid. „naar Foreningen kalder“, og hurtigt fyldtes Salen. — i alt Fald delvis. — den er jo heldigvis ikke saa stor.

Hr. Varietédirektør Poulsen træder frem foran Tribunen og belærer i et lille indledende Foredrag Publikum om, hvordan man laver Teater og Varietéer, hvilket dog er omtrent uden Interesse, naar man ikke kan faa Bevilling.

Direktøren er færdig og forsvinder bag Scenen. Kallemand staar i Nødepulsen, og Orkestret stemmer i; og hvilket Orkester! 7 — syv — Mand, i disse sloje Tider, hvor hver Musiker koster 50 Ore i Skat; og som de spillede, med Liv og Sjæl og Hoved og Arme; hvis det ikke var af Angst for at forværme Artisterne, kunde man fristes til at sige, at Orkesteret var det allerbedste. Saa gaar Tæppet, og ind paa Scenen danser en Rock-Gymnastiker med et meget løjerligt Navn. Hvad han præsterede var enestaaende, men umuligt at forklare. Sligt skal ses, ikke fortælles. Efter en stærk Mand og en Balancekunstner, som heller ikke var til at kisse ad, havde man Fornøjelsen af hilse paa Københavnerens Kælebarn, Kaspar, dog her beredtes Publikum en lille Skuffelse, — nu havde man den hele Aften siddet i spændt Forventning om, hvorvidt Sabroe eller Bech-Olsen skulde forevise ham, og saa viste denne Herre sig at være komplet ubestemmelig. Han skal dog imidlertid derfor ikke undervurderes, han præsterede absolut noget bidtil uset paa Elefantdressurromraadet. — Næste Nummer paa Programmet var en Repræsentant for det smukke Køn, en smuk Danserinde af den lyse nordiske Type. Set fra et kunstnerisk Standpunkt maa det indrømmes, at hendes Dans ikke stod Maal med

vor kongelige Ballet, men det maa formodes, at Damen alene ved sin Skønhed og Ynde har erobret alles Hjerter, thi Bifaldet vilde ingen Ende tage, og Madame maatte vise sig elskværdig og give da capo Nummer.

Som sidste Nummer paa Programmet optraadte et Duettistpar; de duetterede baade med Musik og Dans, og man sad saa smaa og ventede paa, at de ogsaa skulde begynde at synge, men man kan jo ogsaa forlange for meget selv af den smarteste Direktør, og da Tæppet endelig faldt for sidste Gang, var man egentlig ogsaa særdeles fornøjet med Resultatet.

Da Publikum var bleven klar over, at der ikke vankede mere, rejste man sig for at give Plads for de borddækkende Tjenere; men da Soupéen lidt efter skulde indtages, var det tyndet stærkt ud i Selskabet. Herregud! disse smaa Fællesspisninger er da ikke saa kedelige, at de ikke er til at holde ud at overvære. Bestyrelsen havde jo lovet Bedring i den mangelfulde Servering sidst, og denne Gang var der saamænd Mad nok, men ikke nok til at gøre det af med den. Af de assisterende Kunstnere saas ingen ved Bordet, men antagelig har de faaet Forfald, da der filsyneladende ved Formandens højre Side var reserveret en Række Pladser til d'Herrer.

To øndelte Sange gjorde Lykke og blev smaget da capo, ellers forløb Soupéen uden Forstyrrelser, og da Formanden bød Velkomme var man nærmest tilfreds med, at han vist har fundet den korlest umulige Maade at sige det paa, saa at Dansen hurtigst kunde tage sin Begyndelse. Den tog den, — og Hr. Hendriksens skønne langsomme Valse klang gennem Salen, til Klokken slog El, og sidste Sporvogn var kørt; saa gik man med rolig Samvittighed hjem til sit, efter en hyggelig og behagelig Aften.

Nicola j.

Indsendt.

—o—

Kegler og Diskussion.

Knud Andersens umotiverede Angreb paa Keglespillet i Elevforeningen hviler ene og alene paa Fordomme, thi det er yderst fordomsfuldt kun at kunne tænke sig Keglespil i Forbindelse med Padbajere, Skjortæmner, Langspyt etc. m. m. — Det glæder mig derfor ogsaa, at Redaktøren ikke tog Andersen alvorligt, og de fleste vil sikkert ogsaa have vanskeligt derved, selv om Knud Andersen maaske med ophidset Stemme og hefflige Gebærder vil gøre Krav derpaa, og han maa derfor tilgive, at jeg ikke finder hans moralske Opstød videre Omtale værd, men gaar over til at behandle Redaktørens formodentlig nu af den samlede Bestyrelse godkendte Svar. Det indbyder nemlig til en nærmere Undersøgelse. — For at komme ind til Artiklens Kerne, (for en saadan findes virke-

lig), er det imidlertid først nødvendigt at se bort fra Redaktørens journalistiske „Façon“, tilbage bliver saa, at da den forrige Bestyrelse forgæves forsøgte sig paa Diskussioner, vil den nuværende ikke forsøge. — Kan man kalde dette Ræsonnement for klog og velovervejeth Forudseenhed, for et realistisk Syn paa Forholdene? Nej! mener jeg, ja jeg betænker mig ikke paa at kalde det Mangel paa Mod og Initiativ, kalde det Erkendelse af egen Almagt. — Kan det ikke tænkes, at Bestyrelsen, for mindre iøjnefaldende at demonstrere denne Almagt, for at tilfredsstille en maaske ikke særlig veludviklet Ærgerrighed, vil forsøge paa, hvad der mislykkes ifjor. — Jeg er som førnævnt ikke nogen Modstander af Keglespil som Spil befragtet, men stilles Spørgsmaalet op: Kegler — Diskussion, som Knud Andersen har gjort det, maa jeg saa bede om Diskussion.

Lad os faa nogle til at indlede interessante Emner, nogle hvorfra man kan vente sig lidt originalt; men lad det fortrinsvis være „vore egne Kinesere“, ellers tør Ungdommen maaske ikke opponere.

Er det forgæves at opfordre Bestyrelsen til at prøve? — Forsøg! maaske lykkes det. — og slaa jer for alt i Verden ikke til Ro med den lumpne Trøst, „at det mislykkes ifjor.“ Knud Steen.

* * *

Keglerne.

I sidste Medlemsblad meddeler Hr. Aage Schæffer, uden nogen som helst nærmere Motivering, at han ikke tør tage Knud Andersens Artikel helt alvorligt. Dette synes mig at være meget mærkeligt, eftersom Knud A.s Artikel absolut ikke gør Indtryk af at være et humoristisk Forsøg, men derimod en kraftig og ægte ment Protest imod den Skødesløshed overfor det passende som Bestyrelsens sidste Paafund ubestrideligt er.

Til Forsvar for Keglerne benytter Hr. Schæffer Artiklens eneste angribelige Punkt, nemlig Ordet „Øllebrød“, men gaar fuldstændig uden om det stærke Angreb, som Artiklen rummer. Hr. S. maa gøre sig det klart, at det ikke alene er Knud Andersen, men ogsaa mange andre med ham, der finder det uføreneligt med Foreningens Værdighed at arrangere Keglespil i en regulær Beværtning. Bestyrelsen stiller endog i Udsigt, at arrangere veritabelt Gevinst-Keglespil. Jeg tillader mig dog, i al Ærbødhed selvfølgelig, at henstille til Bestyrelsen at lade være med den Slags Eksperimenter, eller i alle Tilfælde først at søge Foreningens Navn ændret til f. Eks.: „Den lille Kegleklub“. Hvis Bestyrelsen mener at Keglespillet vil skaffe den Berømmelse og Popularitet, vil den blive sørgelig skuffet, thi der findes sikkert endnu indenfor Foreningen saa meget Respekt for vore gode Traditioner, at den er i Stand til at afslaa Bestyrelsens Indbydelse til en Forlystelse, der hører hjemme paa „Bakken“.

Hvis det virkelig ser saa sort ud med Bestyrelsens Hillepaasomhed, at den absolut

maa ty til noget saa vulgært som dette, vil jeg foreslaa Redaktøren at aabne en Rubrik i Medlemsbladet, hvor enkelte Medlemmer efter Opfordring fra Bestyrelsen kunde komme frem med deres Mening om hvordan Spilleaftenerne burde arrangeres. Paa denne Maade tror jeg nok man vilde faa adskillige Idéer, der var meget bedre end vore 5 Bestyrelseshjerner sidste Prøve paa deres Genialitet.

Axel Petersen.

Der er i ovenstaaende 2 Indlæg adskilligt, der frister til en kraftig Imødegaan, men jeg vil bekæmpe Fristelsen; med Hensyn til Kernepunktet kan jeg blot henvise til Bestyrelsesartiklen, og hvad de personlige „Behageligheder“ angaar, vil jeg foreslaa, at vi lader alt det hvile i Pred; det vil ikke i mindste Maade gavne Sagen, og det er uden Spor af Interesse for Foreningens øvrige Medlemmer, at vi ligger og skændes i Bladet; og dermed kunde Sagen være afgjort for mit Vedkommende.

Jeg vil imidlertid gerne have Lov til at komme med følgende Bemærkninger om Erfaringen med Hensyn til de saa stærkt ønskede Diskussioner: — „bortset fra 2 Diskussionsaftener“, skrev Knud Andersen; ak, der har været gjort adskilligt mer end 2 Forsøg i den Retning; i de snart fire Aar jeg har siddet i Bestyrelsen har der været gjort 7—8 Forsøg, dels med Diskussion, og dels med Oplæsning og Foredrag; men vi var ikke Banebrydere paa det Omraade; f. Eks. i 1904 var jeg med til 2 Diskussionsaftener i Eleyforeningen, og navnlig den ene har prentet sig dybt i min Erindring; Indhyldelsen lød paa Diskussion om „Tolstoys aabne Brev“ (med Hans Riis som Indleder), og den Aften var der ogsaa Diskussion, saa det kunde forslaa — men rigtignok om alt andet end det „aabne Brev“. Men, for at vende tilbage til Erfaringen: den har for de senere Aars Vedkommende lært os, at samtidig med at Raabene paa Generalforsamlingerne om Diskussion o. s. v. blev højere og højere, blev Tilslutningen til de Møder, der arrangeredes for at tilfredsstille de raabende, stadig mindre og mindre.

Naa, nu faar vi altsaa forhaabentlig en Enquête i Gang, og derved kan maaske fremskomme noget ganske nyt og ukendt — noget meget bedre end baade Diskussion og Keglespil; den nærmeste Fremtid vil maaske sende os de geniale Idéer, som Axel Petersen forgæves har ventet fra Bestyrelsen.

Aage Schæffer.

Forskelligt.

—o—

Nytaarsfesten afholdes Fredag den 5. Januar 1912; den nedsatte Festkomité arbejder med en utrolig Energi paa de mange Overraskelser, der den Aften venter Festens Deltagere.

Sange til Nytaarsfesten bedes indsendt inden 1ste Januar til Hr. Emil Poulsen, Bustrupsgade 12, 4. Sal.

Fra Brevkassen.

—o—

H. — De indsendte „Vittigheder“ egner sig ikke for Medlemsbladet; maaske kan de bruges ved en senere Lejlighed; de er i al Fald endnu ikke gaaet i Ppk.

Nedenstaaende episke Digt vil Forf. gerne se paa Tryk i Medlemsbladet; værsgo! her er det:

„Er vi smaa, vi større blir,
hvad vi har, vi frejdig gir“ —
er der et gammelt Ord, der si'er.

Slig Lærdom har ogsaa adskillige funden,
som rask fager (Medlems-)bladet fra Munden;
det burde lidt flere vist gøre i Grunden.

Se sidste Blad; hvilket Røderi,
dels for, dels imod man finder deri
med Hensyn til „skæve“ og „alle Ni“;
En er saa fnysende vred i sin Sjæl
— (han var der slet ikke — jeg saa det selv) —.

Bestyrelsen lover en prægtig Gevinst
til den i Points, der faar allermændst;
en anden faler om „Rottekoncert“
og saa er der Vrøvl mellem Tjener og Vært,
en spytter Langspyt, en anden ...:
„there is something rotting in
Denmark“.

Literære Klubber og Klasseforening
er fuldt tilladeligt efter min Mening,
hvad gør det, de unge sig rotter sammen?
Dixi, voila, jeg er færdig. Amen!

Reccensent.

A—n. — Klag paa det lokale Postkontor;
det hjælper nok. — Ang. Nytaarsfesten se
„Forskelligt“.

Avertér i vort Blad!

C. G. Paulsens Eftflg.,
Axel Johansen,
Juvelér & Guldsmed
Største Udvalg i
alt Guld- og Sølvarbejde.
SPECIALITET:
Forlovelsesringe.
Vesterbrogade Nr. 50.
Telefon 5373.

Bogbinderi.
Thorvald Valerius,
Brolæggerstræde Nr. 2
(grundlagt 1870).
Telefon: Byen 1587.

Bladets Redaktion:
Kvæsthusgade 5, 4. Sal.
cand. pharm. *A. Schæffer,*

Bladets Ekspedition:
Fredericiagade 13, 2. Sal.
Ingeniør *Tage Larsen.*

Dette Blad er leveret paa Posthuset 1. December.

Udgiver: Bestyrelsen for DET FORENEDE VELGØRENHEDS SELSKABS SKOLES ELEV FORENING.
Trykt hos Skou & Madsen, Gl. Mønt 13.